

S'apaga el foc d'Aspencat

La sala Razzmatazz de Barcelona, en el marc del Curtcircuit, va acollir el comiat de la banda valenciana | Aspencat van interpretar per darrera vegada una vintena de cançons acompanyats de Mai, Feliu Ventura, Smoking Souls i Àlex Seguí (La Gossa Sorda)

Aspencat al seu concert final a la sala Razzmatazz | Xavier Mercadé

'Els carrers seran sempre nostres'. Segons abans de començar l'últim concert d'**Aspencat** a la sala Razzmatazz, el públic corejava aquest lema que ja fa setmanes que sona a Catalunya. Un públic que unes hores abans s'havia concentrat també al centre de Barcelona, a la manifestació per demanar la llibertat dels presos polítics Jordi Cuixart i Jordi Sànchez. Pancartes de democràcia i #LlibertatJordis es van unir a les ja habituals estelades que el jovent llueix a les actuacions de la banda de la Marina Alta.

El grup encapçalat per Ivan Gosp i Kiko Tur va interpretar una vintena de cançons antològiques, però amb forta presència dels talls dels darrers àlbums, *Tot és ara* (Halley Records, 2015) i *Essència* (autoeditat, 2013).

Per a l'obertura van escollir "Música naix de la ràbia", convertida en un dels seus himnes. No va ser fins als trenta minuts que el grup va aprofitar per adreçar-se el públic, en una nit emocionant i intensa on les paraules no van faltar, però la gran protagonista va ser la música.

Aspencat van convidar a l'escenari companys i amics d'ofici i de lluites, com ara Carlos Casselles de **Smoking Souls** ("Escriurem mil batalles") -els quals havien telonejat els també valencians en aquesta vetllada tan especial-, Àlex Seguí de **La Gossa Sorda** ("La distància", "Vull brindar" i les encadenades "Naixen primaveres", "Xiqueta dolça" i "Crida", entre altres), la rapera

Mai ("Trenca els miralls") i **Feliu Ventura** ("L'herència").

Les bases més electròniques van sonar contundents per última vegada, el reggae va batejar sense aturador, però també van tornar als ritmes sincopats de l'ska més primigeni en algun tema antic que ho requeria.

Amb una hora i tres quarts de concert, van optar per recuperar en *medley* perquè no faltessin al *setlist* cançons com "Llums, càmera i acció", "Nit d'esperança", "S.O.S", "Futur ennuvolat", "Mirades" i "Revolucionari".

Ben entrada la recta final, una altra ronda de clàssics: la ja esmentada "Naixen primaveres", però també uns dels versos més amorosos de la seva discografia, "L'últim segon". Les notes finals, però, van ser per a la mítica "Quan caminàvem".

"Renovar les eines, renovar les armes", va dir Kiko Tur, explicant un cop més per què havien decidit plegar veles. És una aturada indefinida que no sabem si serà definitiva, però seguint amb el lema d'aquests dies podem dir orgullosos que **Aspencat** i les seves cançons seran sempre nostres.